

Haziran, 2026

PEYZAJ MİMARLIĞI ALANINDA TEORİ VE UYGULAMALAR

EDİTÖR
PROF. DR. MURAT ERTEKİN

DOI:10.5281/zenodo.21050462

Peyzaj Mimarlığı Alanında Teori ve Uygulamalar

Editör

Prof. Dr. Murat Ertekin

İmtiyaz Sahibi
Platanus Publishing®

Editör
Prof. Dr. Murat Ertekin

Kapak & Mizanpaj & Sosyal Medya
Platanus Yayın Grubu

Birinci Basım
Haziran, 2026

Yayımcı Sertifika No
45813

ISBN
978-625-8519-33-7

©copyright
Bu kitabın yayım hakkı Platanus Publishing'e aittir. Kaynak gösterilmeden alıntı yapılamaz, izin alınmadan hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Adres: Natoyolu Cad. Fahri Korutürk Mah. 157/B, 06480, Mamak,
Ankara, Türkiye.

Telefon: +90 312 390 1 118
web: www.platanuspublishing.com
e-mail: platanuskita@gmail.com

Platanus Publishing®

İÇİNDEKİLER

BÖLÜM 1..... 5

Bartın Kenti Ölçeğinde İklim Duyarlı Kentsel Tasarım Potansiyelinin İrdelenmesi

Nisa Nur Parıldar & H. Selma Çelikyay

BÖLÜM 2..... 25

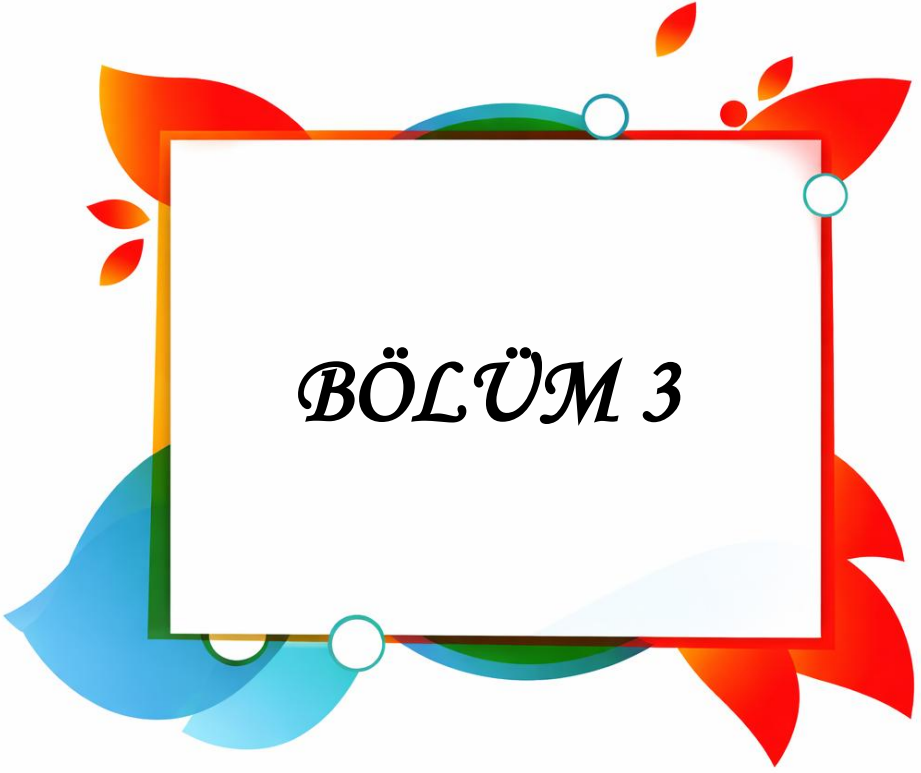
İklim Duyarlı Kentsel Tasarım Parametreleri ve Ekolojik Yaklaşımlar

Nisa Nur Parıldar & H. Selma Çelikyay

BÖLÜM 3..... 47

Trabzon Eyof Spor Hatıra Parkının Tasarım Süreci ve Parkın Güncel Kullanımı

Sinem Kızılaslan

BÖLÜM 3

Trabzon Eyof Spor Hatıra Parkının Tasarım Süreci ve Parkın Güncel Kullanımı

Sinem Kızılaslan¹

Giriş

“Kamusal alanlar toplumsal yaşamın sergilendiği sahnedir. Bir şehrin sokakları, meydanları ve parkları insanlar arasındaki etkileşimin gidişatını şekillendirir” (Carr, Francis , Rivlin, & Stone, 1992, s. 3). Parklar; klasik yaklaşımda stresli kent hayatında rahatlama, dinlenme, sosyalleşme mekânları olarak düşünülmektedir. Ancak kentlerin hızlı ve kontrolsüz bir şekilde büyümesi ve yeşil alanların tahribi kent parklarının önemlerini arttırmaktadır. Parklar hem fiziksel varlıklarıyla kent morfolojisinin önemli birer bileşeni hem de kent halkına sundukları etkinlik çeşitliliği ile sosyal yaşantının vazgeçilmez elemanları haline gelmiştir. “Kent parkları, çoğunlukla bitki örtüsü ve su unsurlarının hakim olduğu, sınırları belirlenmiş açık alanlar olarak tanımlanır ve kamu kullanımına ayrılmıştır. Kent parkları genellikle geniş alana yayılır, ancak daha küçük ‘cep parkları’ şeklinde de olabilir” (Konijnendijk, Annerstedt, Nielsen, & Maruthaveeran, 2013, s. 2). Konu kapsamında yapılan; halk sağlığı ve topluluk oluşturma (Walker, 2004), sürdürülebilirlik (Cranz & Boland, 2004), sağlık, sosyal uyum, turizm, konut fiyatları, biyoçeşitlilik, ekolojik faydalar (Konijnendijk, Annerstedt, Nielsen, & Maruthaveeran, 2013) çalışmaları konuyu klasik park yaklaşımının ötesine taşıyarak ele almaktadır. Parklarla ilgili yapılan birçok sınıflandırma vardır (Tablo 1).

Tablo 1. Parkların sınıflandırılması

Parkların sınıflandırılması	
Cranz & Boland (2004)	1850-1900 Eğlence parkı (pleasure ground)
	1900-1930 Reform parkları
	1930-1965 Rekreasyon tesisleri
	1965- Açık alan sistemi
	1990- Sürdürülebilir park
Carr, Francis , Rivlin, & Stone (1992)	Kamusal parkları (Public park)
	Şehir merkezindeki parklar (Downtown parks)
	Ortak alanlar (Commons)
	Mahalle parkları (Neighborhood park)
	Cep parkları (Pocket park)

¹ Dr. Öğretim Üyesi, Kapadokya Üniversitesi, Mimarlık, Tasarım ve Güzel Sanatlar Fakültesi, 0000-0002-0168-6994

Eğlence parkları şehrin kenarında yer alan büyük alanlardan oluşmaktadır. Frederick Law Olmsted'in tasarladığı Central Park pastoral özellikleriyle Cranz ve Boland'ın (2004) *eğlence parkları (pleasure ground)* yaklaşımı ile örtüşmektedir. Carr (1998) ise *Wilderness by Design* isimli kitabında bu tür peyzajların yalnızca estetik manzara düzenlemeleri olmadığını aynı zamanda toplumsal kullanım biçimlerini yönlendiren kültürel olarak tasarlanmış çevreler olduğunu belirtmiştir. Türkiye'de *eğlence parkları (pleasure ground)* modeline doğrudan karşılık gelen parklar bulunmamaktadır. Ancak tarihsel koru ve gezinti parkları bu modelle benzer özellikler göstermektedir. Örneğin; Gülhane Parkı, geniş peyzaj düzenlemesi doğal görünüm ve pasif rekreasyon işlevleriyle bu yaklaşımın örnekleri arasında değerlendirilebilir. *Reform parkları*, kent içinde, simetrik yapıli küçük parklardır. Daha çok çocuk oyun alanı niteliğindedir. Mahalle parkları bu kapsamda düşünülebilir. *Rekreasyon tesisleri*; stadyum, otopark, spor sahası gibi farklı kullanımların bir arada yer aldığı mekân organizasyonlarıdır. Ankara Gençlik Parkı, Maçka Demokrasi Parkı rekreasyon tesisi olarak ele alınabilecek örneklerdendir. *Açık alan sistemlerinde* ise rekreasyonel etkinlikler sadece parklarda değil kente yayılan bir sistem şeklinde ele alınmıştır. Rekreasyon; kıyı şeridi, çatı katları ve sokaklarda sürdürülebilir etkinlikler olarak görülmüştür. Ankara Dikmen Vadisi, farklı dönemlerde etaplar halinde geliştirilen lineer bir rekreasyon alanıdır. Birbirini izleyen etapların mekânsal süreklilik oluşturmaları ve çevredeki küçük ölçekli parklarla ilişki kurulması, açık alan sistemi yaklaşımına yakındır. Ancak açık alan sisteminde tam olarak kastedilen kent içinde farklı lokasyonlardaki mekânların bir sistem içerisindeki sürekliliğidir. Dikmen Vadisi, tek bir yeşil alan oluşumunun kent içindeki diğer yeşil alanlarla olan sürekliliği değil kendi içerisindeki etapların birbiriyle olan ilişki ve sürekliliğiyle ortaya çıkan bir yeşil alan sistemidir.

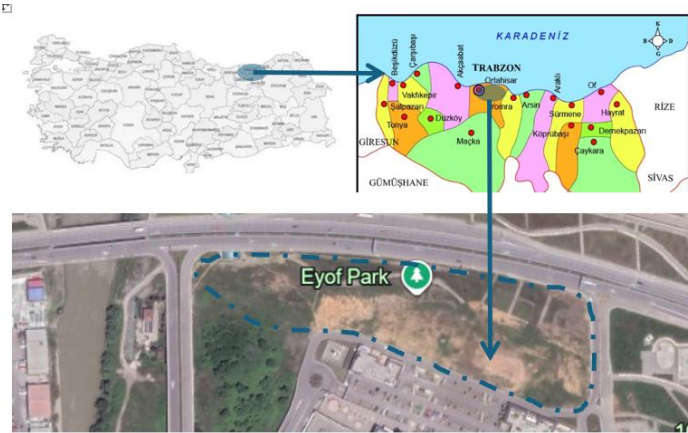
Kamusal parklar şehrin imar planına göre belirlenmiş açık alan sisteminin bir parçası olan parklardır. Şehir merkezlerinde yer alan parklar, çim ve ağaçlarla donatılmış yeşil alan ağırlıklı parklardır (geleneksel, tarihi parklar ya da yeni geliştirilmiş açık alanlar olabilir). *Ortak alanlar*, boş zaman etkinlikleri için kullanılan alanlardır. *Mahalle parkları*, konut alanlarında oluşturulan açık alanlar; kentsel planlamaya tabi açık alanların bir parçası olarak ya da yeni özel konut geliştirme projelerinin bir parçası olarak kamu tarafından oluşturulan ve yönetilen; oyun alanları, spor tesisleri vb. içerebilir. *Cep parkları*, binalarla çevrili küçük şehir parklarıdır (içinde bir çeşme veya su ögesi bulunabilir) (Carr, Francis , Rivlin, & Stone, 1992). Genel olarak bu parklar; büyüklük, konum ve temel işlevleri yönünden birbirinden farklılık göstermektedir.

Cranz & Boland'a (2004) göre farklı park modelleri farklı jenerasyonlar tarafından üretilmiştir. Geçen zaman ve buna bağılı olarak kentin fiziksel ve sosyal yapısında meydana gelen değişim, kent kullanıcılarının ihtiyaçlarında da değişmeye neden olmaktadır. Zaman ilerledikçe farklı park modellerinin ortaya çıkışı bunun somut bir kanıtı niteliğindedir. Cranz & Boland'a (2004) göre son

neslin ihtiyaçlarını *sürdürülebilir parklar* karşılayacaktır. Sürdürülebilirlik sosyal ve ekolojik olarak ele alınmaktadır. Chiesura (2004) ise kent parklarının, ‘kentin’ sürdürülebilirliğindeki önemine dikkat çekmiştir. Chiesura (2004) kent parklarının rahatlamak, gündelik yaşamın stresinden uzaklaşmak, özgürlük hissi ve doğayla bütünleşme etkileriyle kullanıcıları üzerindeki olumlu etkilerine vurgu yapmıştır. Bu çalışmalara dayanarak sürdürülebilirlik kavramının temelinde insan ihtiyaçlarının olduğu söylenebilmektedir. Kentin esas kullanıcısı olan insanların zamanla değişen ihtiyaçlarının kentsel mekânlar (açık lanlar, açık yeşil alanlar, mimari birimler...) bazında karşılanması kentin sürdürülebilirliği ile yakından ilişkilidir.

Materyal

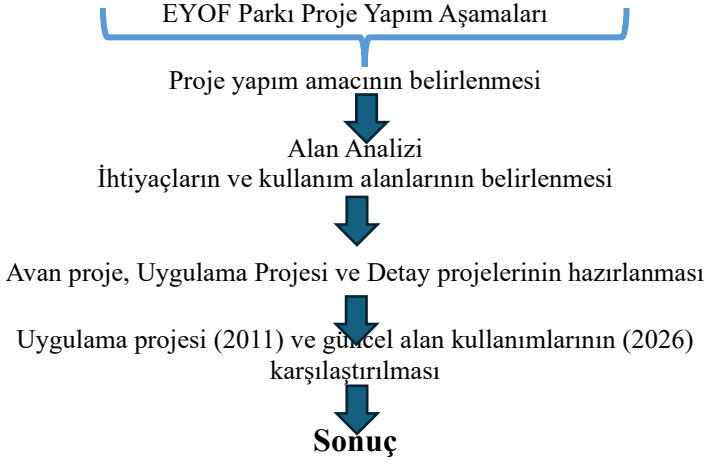
EYOF Spor Hatıra Parkı 2011 Avrupa Gençlik Olimpiyat Yaz Festivali’nin (EYOF) Trabzon’da düzenlenmesinin ardından anıtsal/temsili bir mekân olarak tasarlanmıştır. Park, uluslararası spor etkinliğinin kent belleğinde süreklilik kazanmasını sağlayan sembolik bir kamusal mekândır. Trabzon’un ilk ‘olimpiyat kenti’ söylemi bu parkla somut hale getirilmiştir. Parkın konumu Şekil 1’deki gibidir.

Şekil 1. EYOF Spor Hatıra Parkının Konumu

Yöntem

Çalışma kapsamında EYOF Spor Hatıra parkının proje yapım süreci ele alınmıştır. Proje, merhum Prof. Dr. Mustafa Var ve önderliğindeki proje ekibi tarafından hazırlanmıştır. Proje yapım aşamaları Şekil 2’deki gibidir.

Şekil 2. EYOF Spor Hatıra Parkı yapım aşamaları

Proje yapım amacı: 2011 EYOF Spor Hatıra Parkı yapım amacı, Trabzon’da düzenlenen 2011 Avrupa Gençlik Olimpik Yaz Festivali’nin kentsel bellekte iz bırakmasını sağlamak ve bu mirası kamusal kullanıma açık bir rekreasyon alanı aracılığıyla sürdürülebilir kılmaktır.

Alan analizi/İhtiyaçlar ve kullanım alanlarının belirlenmesi: Proje alanı, Trabzon sahil yolu ve Forum Alışveriş Merkezi arasında yer almaktadır. Sahil yolu, alanın erişilebilirliğini artırarak kent içi ulaşım ağı ile güçlü bir ilişki kurmaktadır. Alanın ticari odaklara yakınlığı, parkın kullanıcı çeşitliliğini arttırmakta ve günlük kullanım yoğunluğunu etkilemektedir. Parkın, çevresindeki yeşil alanlarla ilişkisi kentsel yeşil doku sürekliliğine katkı sağlamaktadır.

“İyi kentsel alanlarda arz, talebi yaratır. İyi bir yeni alan, yeni bir kullanıcı kitlesi oluşturur” (Whyte, 2001, s. 17). “Kullanıcı ihtiyaçlarının karşılanması başarılı kamusal alanlar için ön koşuldur” (Francis, 2003). Bu bağlamda kamusal mekân tasarımlarında alanın fiziksel özelliklerinin yanında insan-çevre etkileşiminin de değerlendirilmesi gerektiği söylenebilir. İhtiyaçlar, haklar (kamusal hayatı düzenleyen kurallar çerçevesinde alanın özgürce kullanılabilmesi) ve anlamlar (sosyal, tarihi ve kültürel yapıya uygunluk) (Carr, Francis, Rivlin, & Stone, 1992) bu etkileşimdeki insan boyutunu anlayabilmek için bir çerçeve sunmaktadır. İnsan-çevre ilişkisini konu alan bilim dalı çevresel psikolojide insan davranışları, ihtiyaç-etkinlik-mekân hiyerarşisi içinde çözümlenebilmektedir.

Kullanıcıların kamusal mekân *ihtiyaçları*; konfor (yiyecek, farklı hava koşullarından korunabilecek mekân, yorulduğunda dinlenebilmek...), rahatlama (genellikle psikolojik bir ifadedir), çevreyle pasif etkileşim (çevreyi seyretmek),

çevreyle aktif etkileşim (sohbet, piknik, oyun oynama, kutlama, festival...) ve keşfetmektir (mekânsal çeşitlilik ve etkinlik çeşitliliğiyle ilişkilidir) (Carr, Francis , Rivlin, & Stone, 1992). Whyte (2001) başarılı kamusal açık alanlar için bazı kriterler olduğunu belirtmiştir. Yeterli sayıda ve uygun yükseklikte oturma birimi (30 m² için 1m oturma birimi), oturma birimi çeşitliliği (rahat, sırtlıklı, seçme olanağı önde, arkada, masalı, güneşte, gölgede, gruplar halinde ya da yalnız başına oturmak), su yüzeylerinin kullanımı (görsel ve fiziksel temas sağlanması), yeme/içme olanaklarının olması, kullanıcı profilin kontrol altında tutulabilmesi (evsizler, gaspçılar, seyyar satıcılar tarafından alanın kullanımının engellenmesi), alanın taşıma kapasitesinin aşılmaması, üçgenleme (tigulation-kullanıcıların dikkatlerini bir noktada toplamalarını sağlayarak sosyal etkileşimi arttırmak), farklı mevsim ve hava koşullarında kullanım olanağının olması bu kriterlerden bazılarıdır. Gehl'e (2011) göre üç çeşit dış mekân aktivitesi vardır. Bunlar; zorunlu, isteğe bağlı ve sosyal aktivitelerdir. Zorunlu aktiviteler gündelik yaşamın sürekliliğini sağlayan; okula/işe gidip gelmek, alışveriş yapmak gibi aktivitelerdir. İsteğe bağlı aktivite zaman ve mekânın elverişli olması durumunda kişinin isteği doğrultusunda gerçekleştirilen (temiz hava almak için yürüyüş yapmak) aktivitelerdir. Sosyal aktiviteler diğer insanların varlığına bağlı olan; selamlaşma, sohbet, çocukların oyun oynaması gibi aktivitelerdir (Gehl, 2011). Bu veriler ışığında EYOF Spor Hatıra parkı projesindeki İhtiyaç-Etkinlik-Mekân kurgusu Şekil 3'teki gibidir.

Şekil 3. EYOF Spor Hatıra parkı projesindeki İhtiyaç-Etkinlik-Mekân kurgusu

Parklar geçmişten gelen biçimlerini almış, şehir simgeleri olarak işlev görmüş ve çoğu zaman vatandaşlardan ziyade şehir hakkında mesajlar vermiştir (Carr, Francis , Rivlin, & Stone, 1992). Simgesel değeriyle EYOF parkı, Türk kültürünün dostluğa verdiği değeri gelecek nesillere taşıyan bir aktarım aracı niteliğindedir. Bu yönüyle park; Trabzon kentinin misafir perver yapısını ve

spora olan sevgisini yansıtarak hem kent kimliğiyle uyumlu hem de kent kimliğine katkı sağlayan bir yapı sergilemektedir.

Avan proje, uygulama projesi ve detay projelerinin hazırlanması: Projenin ana fikri spor hatıra parkı olmakla birlikte proje tasarımı belirleyici olan tema Asya kıtasının başlangıç ve bitiş noktaları olarak Asya ve Avrupa kardeşliğini temsilen Türk-Japon dostluğudur. Bu nedenle park iki kısımda planlanmıştır. Parkın batısı Japon kültürünü, doğusu Türk kültürünü yansıtmaktadır. Parkın güney giriş meydanı Osmanlı konseptinde tasarlanmıştır. Ana giriş meydanının devamında doğuda Osmanlı Kahvesi, kuzeyde örtü sistemli oturma mekânı tasarlanmıştır. Alanın kuzey girişi ise Japon parkı konseptli alanla ilişkilendirilmiştir. Alanın geneli informal gezinti yollarından oluşmaktadır. Ancak alanın güney giriş kapısı ve devamındaki revaklı avlu simetrik ve formal yapıdır. EYOF Parkı'nın çevre ilişkileri, mekânsal kurgusu ve devamında hazırlanan yapısal peyzaj uygulama projesi Şekil 4'te gösterilmiştir.

Proje Künyesi

Proje adı: 2011 Spor Hatıra Parkı

Proje türü: Kentsek rekreasyon parkı/Tematik park

Tema: Türk-Japon Dostluğu ve kültürel etkileşim

Proje Yaklaşımı

2011 Avrupa Gençlik Olimpiyat Oyunları kapsamında tasarlanan park; kültürel birliktelik, rekreasyon ve kent belleği kavramları üzerine kurgulanmıştır. Tasarımda Japon bahçe kültürüne ait mekânsal öğeler ile Osmanlı kültüründe yer alan bileşenler bir arada kullanılmıştır. Alan; dinlenme, gezinti, sosyalleşme ve görsel deneyim odaklı bir kamusal park niteliğindedir.

Ulaşım ve Sirkülasyon

Alanın kuzey ve güneyinde yer alan giriş kapıları

İnformal gezinti yolları

Yaya hareketi boyunca devam eden dinlenme ve seyir alanları

Ana Tasarım İlkeleri

Organik dolaşım sistemi oluşturulması

Su ögesinin merkezi tasarım elemanı olarak kullanılması

İnformal ve formal tasarım yaklaşımlarının bir arada kullanılması böylece farklı kültürlerin sentezine vurgu yapılması

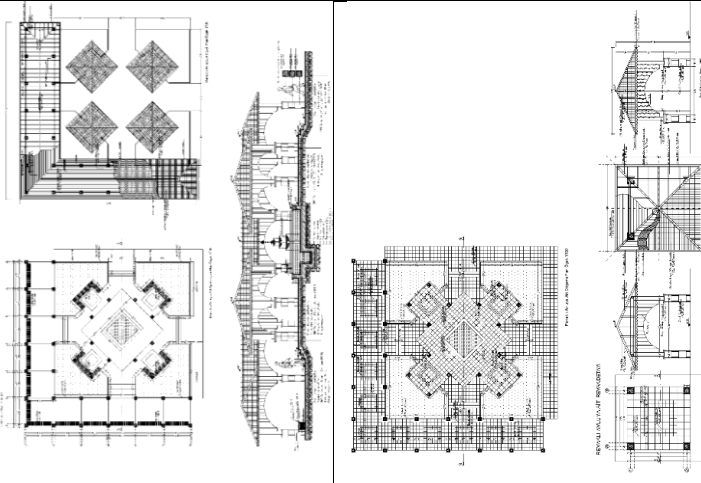
Farklı odak noktalarının birbiri ile ilişkilendirilmesiyle mekânsal süreklilik sağlanması

Dinlenme ve seyir alanları dağılımlarının dengeli yapılması

Kültürel simgelerin peyzaj tasarımına entegre edilmesi

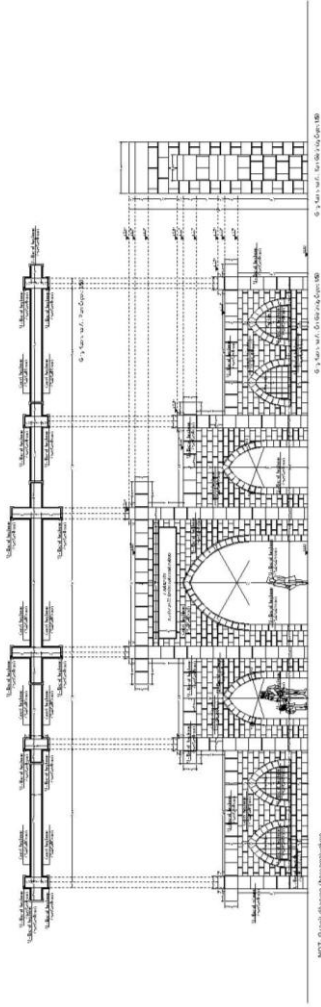
Şekil 4. EYOF Parkı'nın çevre ilişkileri, mekânsal kurgusu ve yapısal peyzaj uygulama projesi

EYOF Parkına ait bazı detay çizimleri Şekil 5'te gösterilmiştir. Detay projelerinin tamamına detay sayısının fazla oluşu nedenleriyle bu çalışma kapsamında yer verilememiştir. Ayrıca Şekil 5'te yer alan bazı detaylara ana hatlarıyla yer verilmiştir. Teknik çizimlerin okunaklı olabilmesi için sunumların belirli ölçekler dahilinde yapılması gerekmektedir. Ancak bu çalışmadaki sayfa boyutu ve sayfa sınırı bütün teknik çizimlerin okunaklı olmasına elverişli değildir.

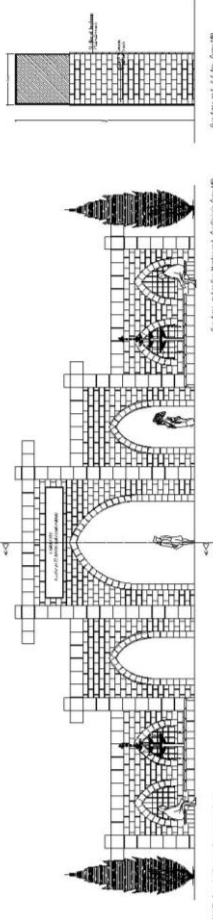

Revaklı avlu detayı

ANA GİRİŞ KAPISININ DETAYI (E11)

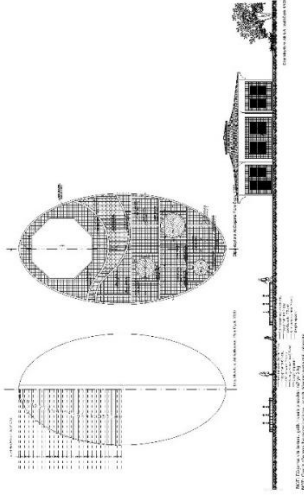

NOT: Çizim, giriş kapısının detayını göstermektedir. Kapının iç kısmı ayrı ayrı çizilmiştir.

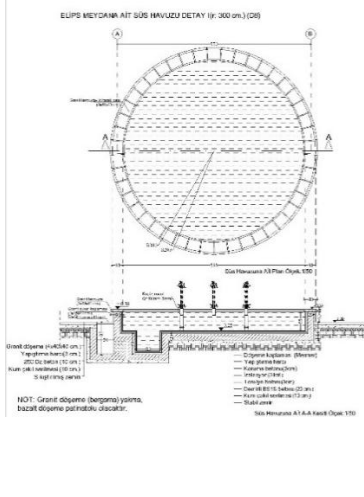

NOT: Çizim, giriş kapısının detayını göstermektedir. Kapının iç kısmı ayrı ayrı çizilmiştir.

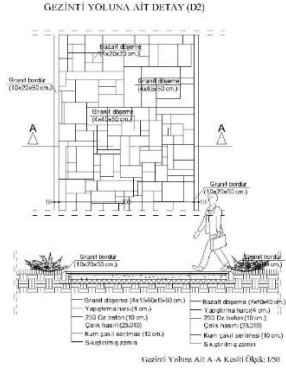
Ana giriş kapısı detayı

Elips meydan detayı

Süs havuzu detayı (Elips meydan)

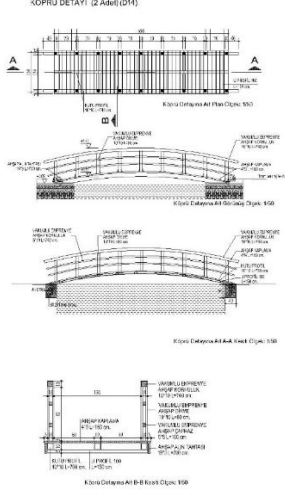

NOT-1: Döşeme altı betonu çelik burlak olacaktır. m² ye 3 kg.

NOT-2: Döşemede kullanılan granit ve bazaltın ölçükleri 4x15,20,25,30,35,40,45,50 x 15,20,25,30,35,40,45,50 cm uzunluklarında olacaktır. Bu ölçüklere bağlı kalarak, uygulama esnasında taşınması ve kırılması ön görülmesi şeklinde döşeme yapılacaktır.

NOT: Granit döşeme (bergama) yakma, bazalt döşeme patinatolu olacaktır.

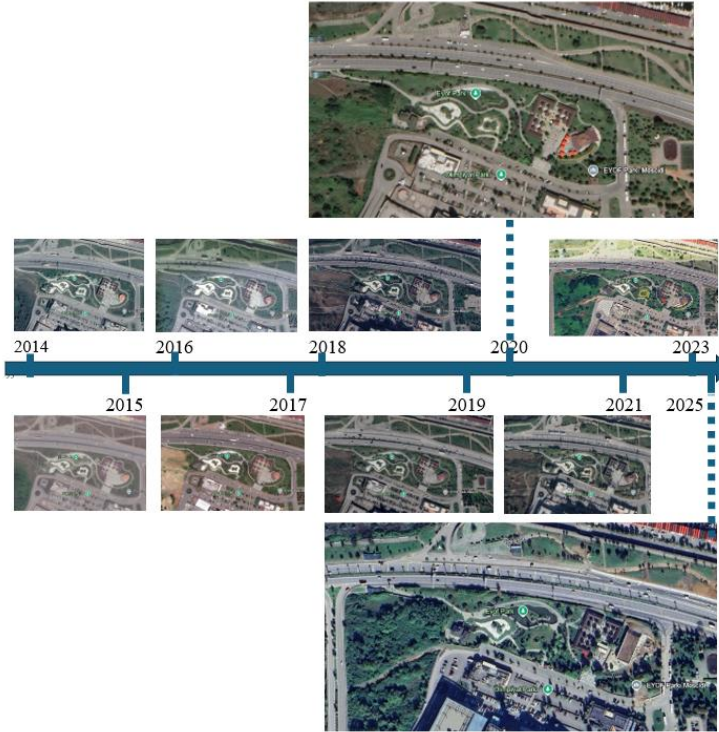
Gezinti yolu detayı

Köprü detayı

Şekil 5. EYOF Parkı'na ait detaylar

Uygulama projesi (2011) ve güncel alan kullanımlarının (2026) karşılaştırılması: Alanın 2014-2025 yılları arasındaki uydu görüntüleri Şekil 6'daki gibidir.

Şekil 6. EYOF Parkı'nın zaman içerisindeki değişimi

Şekil 6'da görüldüğü gibi EYOF Parkının uydu görüntülerinde 2020 yılına kadar kapsamlı bir değişim görülmemektedir. Ancak 2020 yılında elips meydana eklenen üst örtüler dikkat çekmektedir. 2021 yılında ise bu örtülerin kullanımına devam edilmediği görülmektedir. Bu bağlamda projenin 2024 yılına kadar orjinal halinin korunduğunu söylemek mümkündür. 2025 yılında ise elips meydana kafe yapısının yıkıldığı ve yerine daha kapsamlı bir mimari birim yapıldığı gözlemlenmektedir. Yeni mimari birim değişen ihtiyaçlar doğrultusunda yapılan bir iyileştirme/düzenleme çalışması olarak ele alınabilir. Ancak bu yapının proje genelinde parkın kitle boşluk ilişkisinde baskın bir unsur olarak ön plana çıktığı da gözlemlenmektedir. Bu mimari birime yüklenecek işlevler ve mimari birimin alanın kullanıcı potansiyeline etkisi gelecek yıllarda yapılacak çalışmalarla

değerlendirilebilecektir. Parkın güncel kullanımına ilişkin görseller Şekil 7’de yer almaktadır.

Şekil 7. EYOF Parkı'nın güncel kullanımı (2026)

Şekil 7’de görüldüğü gibi EYOF Parkındaki en belirgin değişim *elips meydanda* meydana gelmiştir. Elips meydandaki Osmanlı kafesi yıkılarak yerine daha kapsamlı bir mimari birim inşa edilmeye başlanmıştır.

Sonuç

EYOF Spor Hatıra Parkı projesi 2011, projenin uygulanması 2013 yıllarında tamamlanmıştır. Projenin amacı; kent kimliğine katkı sağlamak, sosyal etkileşimi arttırmak, kültürel belleği güçlendirmek, kullanıcılara rekreatif deneyim sunmak ve görsel/işlevsel çeşitlilik sağlamaktır. EYOF 2011 Spor Hatıra Parkı, spor etkinliklerine dayalı tematik kurgusu ve aktif kullanım olanakları nedeniyle rekreasyon tesisi (recreation facility) modelinin özelliklerini taşımakla birlikte, anı değeri ve kentsel kimlik oluşturma işleviyle çağdaş sürdürülebilir park anlayışının çok katmanlı kullanım özelliklerini de yansıtmaktadır. Projenin inşasından (2013), 2025 yılına kadar geçen sürede alanda köklü değişimler olmaması dikkat çekmektedir. Bu sürdürülebilirlik alanın kent halkı tarafından benimsendiğini ve bu bağlamda kullanım sürekliliği sağlandığının bir göstergesi olarak yorumlanabilmektedir. 2025 yılında yapımı başlayan mimari birim ise yıllar içerisinde değişen kullanıcı ihtiyaçlarının karşılanma çabası olarak değerlendirilebilmektedir.

Tartışma

Trabzon, Trabzonspor futbol kulübüyle özdeşleşen ve tanınan bir şehirdir. Bu nedenle kent halkı genellikle spor faaliyeti olarak futbolla ilgilenmektedir. Hergüner (2025) yaptığı çalışmada 2011 EYOF oyunları ile Trabzon halkının diğer spor dallarına da ilgilerinin arttığını belirtmiştir. Aynı çalışmada 2011 EYOF oyunlarının kent için olumlu bir imaj yaratarak gurur duygusu oluşturduğu belirtilmiştir. Ayrıca Konakoğlu ve Bekar'ın (2021) çalışmaları bu parkın kentin en çok bilinen ve kullanılan parklarından biri olduğunu dolayısıyla kent kimliğiyle özdeşleştiğini göstermektedir. Özkan & Akyol (2019) ise çalışmalarında işlevini yitirmiş bir açık yeşil alanın EYOF Spor Hatıra Parkına dönüştürülmesiyle sağlanan sosyal olanaklarına odaklanmıştır. EYOF Spor Hatıra Parkı yapımı tamamlandığı günden itibaren işlevsel ve simgesel değerini koruyarak kent halkı tarafından kullanılmaktadır. Bu sürdürülebilirlik ihtiyaç-etkinlik-mekân hiyerarşisinin doğru kurulduğunu böylece park tasarımının sağlam temellere oturtulduğunun bir göstergesi olarak yorumlanabilmektedir.

Kaynaklar

- Carr, E. (1998). *Wilderness by Design*. University of Nebraska Press.
- Carr, S., Francis, M., Rivlin, L. G., & Stone, A. M. (1992). *Public Space*. United States of America: Cambridge University Press.
- Chiesura, A. (2004). The Role of Urban Parks for the Sustainability of Cities. N. Marchettini, C. A. Brebbia, E. Tiezzi, & L. C. Wadhwa (Dü) içinde, *The Sustainable City III* (s. 335-344). WIT Press.
- Cranz, G., & Boland, M. (2004). Defining the sustainable park: A fifth model for urban parks. *Landscape Journal*, 23(2), s. 102-120.
- Francis, M. (2003). *Urban Open Space Desinin for User Needs*. London: Island Press.
- Gehl, J. (2011). *Life Between Buildings*. Island Press.
- Hergüner, B. (2015). Examining the legacy of large-scale sports events as a governance issue: A case study from Trabzon, Turkey. *Karadeniz Araştırmaları*, 47, s. 151-161.
- Konakoğlu, Z. N., & Bekar, İ. (2021). Kent parkları ile kent kimliği ilişkisi: Trabzon örneği. *Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 9(118), s. 211-223. doi:<http://dx.doi.org/10.29228/ASOS.51468>
- Konijnendijk, C. C., Annerstedt, M., Nielsen, A. B., & Maruthaveeran, S. (2013). *Benefits of Urban Parks*. Copenhagen & Alnarp.
- Özkan, D. G., & Akyol, D. (2019). Kentsel yeşil alanın sosyal yararları: Trabzon'da Türk-Japon dostluk parkı örneği. *III. International Conferenge on Globalization & International Relations* (s. 60-66). Gaziantep: İKSAD.
- Walker, C. (2004). The public value of urban parks. *The Urban Institute*, s. 1-8.
- Whyte, W. H. (2001). *The Social Life of Small Urban Spaces*. New York: Project for Public Spaces Inc.